

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 134/2015-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Evou Kováčekovou, Komenského 21, Banská Bystrica, ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd zaručených čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 2 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 43 z 22. januára 2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžo 11/2014 z 26. novembra 2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Eva Kováčechovou, ktorou namietal porušenie základných práv a slobôd zaručených čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 2 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „Súdna rada“) č. 43 z 22. januára 2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 6 Sžo 11/2014 z 26. novembra 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. Po obsírnej argumentácii sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

«Základné právo [REDAKOVANÉ] na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok v zmysle čl. 30 ods. 4 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy... a právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy... postupom a uznesením Súdnej rady... č. 43 zo dňa 22.01.2013 bolo porušené.

Najvyšší súd... uznesením sp. zn. 6 Sžo/11/2014 zo dňa 26.11.2014 porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy..., čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

Výsledky hlasovania Súdnej rady... a uznesenie č. 43 zo dňa 22.01.2013 Súdnej rady..., ktorým konštatovala, že „kandidát [REDAKOVANÉ] nezískal dostatočný počet hlasov na predloženie návrhu prezidentovi Slovenskej republiky na vymenovanie do funkcie sudcu“ sa ruší a vec sa vracia Súdnej rade... na ďalšie konanie.

Ústavný súd... priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 eur, ktoré sú Súdna rada... a Najvyšší súd... povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť sťažovateľovi do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súdna rada... a Najvyšší súd... sú povinné spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia na účet jeho právnej zástupkyne do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.»

3. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ spolu so sťažnosťou nedoručil napadnuté rozhodnutia Súdnej rady a najvyššieho súdu, ktoré neboli ústavnému súdu doručené ani do času jeho rozhodovania.

4. Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

5. V súvislosti s v bode 3 uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“

6. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde (bod 3), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2015